

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní Mgr. Helenou Konečnou ve věci

žalobců: a) I. M.
b) nezletilý L. T.
zastoupen matkou I. M.

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, poštovní schránka 21/OAM

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2018, čj. OAM-358/ZA-ZA11-ZA20-2018

takto:

- I. Opatrovníkem žalobců pro toto řízení se ustanovuje Mgr. Aneta Bendová, advokátka se sídlem U Soudu 388, 503 00 Hradec Králové.
- II. Řízení se zastavuje.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobci se žalobou ze dne 12. 11. 2018 domáhali přezkoumání a zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla jejich žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.

V průběhu řízení před soudem při doručování soudních písemností vyšlo najevo, že žalobci dne 20. 3. 2019 odešli z Pobytového střediska v Kostelci nad Orlicí, kde jim bylo ukončeno ubytování, a jejich současné místo pobytu není známo. Tato skutečnost byla dne 9. 10. 2019 ověřena z databáze Ministerstva vnitra ČR.

Krajský soud dále sám provedl šetření ohledně místa pobytu žalobců. K jeho dotazu Správa uprchlických zařízení Ministerstva vnitra soudu přípisem ze dne 10. 10. 2019 výše uvedenou skutečnost potvrdila s tím, že od 20. 3. 2019 nemá o pobytu žalobců žádné informace. Stejnou skutečnost, tj. ukončení pobytu žalobců v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí, potvrdilo i Ředitelství služby cizinecké policie přípisem ze dne 16. 10. 2019 a Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, přípisem rovněž ze dne 16. 10. 2019.

Na základě shora zjištěných skutečností ustanovil krajský soud žalobcům opatrovníka z řad advokátů podle § 29 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a to z důvodu jejich neznámého pobytu.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon.

Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

K podmínkám postupu dle zmíněných ustanovení se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 14. 8. 2009, čj. 8 Azs 21/2009-91, v němž konstatoval, že vychází-li soud ve svém rozhodnutí z toho, že účastník řízení je neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální. V rozsudku ze dne 26. 5. 2005, čj. 7 Azs 271/2004-58, Nejvyšší správní soud uvedl, že „... *nemožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu je dána jen tam, kde soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý. Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt stěžovatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení zastavit.*“

Krajský soud v dané věci provedenými dotazy za účelem zjištění místa pobytu žalobců využil všechny dostupné možnosti. Přesto se současné místo pobytu žalobců, kam by bylo možno doručovat soudní písemnosti, zjistit nepodařilo. Posledním známým místem jejich pobytu bylo Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, kde jim však byl ukončen pobyt dne 20. 3. 2019. Aktuální místo pobytu žalobců není známo žalovanému, Správě uprchlických zařízení MV ani Ředitelství služby cizinecké policie. Pro úplnost lze dodat, že povinností žalobce (žalobců) je sdělit soudu adresu, na kterou mu lze doručovat (§ 37 odst. 3 s. ř. s.), přičemž tuto povinnost lze vztáhnout nejen k podání, jímž se řízení zahajuje, ale ve vztahu k celému řízení.

Vzhledem k tomu, že pobyt žalobců není znám, ustanovil jim soud podle § 29 odst. 3 o. s. ř. za použití § 64 s. ř. s. opatrovníka, jemuž bude toto usnesení doručeno (výrok pod bodem I.).

Ze shora uvedených důvodů krajský soud rozhodl o zastavení řízení dle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu (výrok pod bodem II.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle nějž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o žalobě zastaveno (výrok pod bodem III.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 18. října 2019

Mgr. Helena Konečná v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: R. V.